

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ ἠθικὴ κατάστασις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω. Τὸ σωματοφθόρον καὶ ψυχόλεθρον ἠθικὸν κακὸν καὶ τὸ ὑλόφρον πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ὑπεισέδυσσε καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν μέχρι πρὸ ὀλίγου ἀδιάφθορον θεωρουμένην καὶ οὖσαν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν. Ἡ νέα γενεά, ἐφ' ἧς ἐστηρίζομεν τὰς ἐλπίδας ἡμῶν περὶ μέλλοντος αἰσίου καὶ φωτεινοῦ καὶ ἀφ' ἧς ἀπεκδεχόμεθα τὴν δημιουργίαν κοινωνίας συνεχομένης ὑπὸ τῶν σωτηριωδῶν ἀρχῶν τῆς ἀσωμότητος ἡμῶν θρησκείας, ἀνεμπόδιτος καὶ ἀχαλίωτος φέρεται εἰς τὸ βράθυρον τοῦ ἠθικοῦ ὀλέθρου. Εἰς τοῦτο ὑποβοηθοῦσι καὶ ὠθοῦσι ταύτην ὄχι μόνον αἱ κακαὶ συναστροφαί, ἀλλὰ καὶ τὰ θεάματα καὶ τὰ ἀκροάματα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἀναγνώσματα, ἅτινα διὰ τοῦ ἀνηθικοῦ καὶ ἐκπεφλισμένου αὐτῶν περιεχομένου δηλητηριάζουσι τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς τῆς νεολαίας προορίζουσιν ἀποκόπτουσιν αὐτὰς καὶ ὑποβοηθοῦσι τὴν ἐξέγερσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν κτηνωδῶν ὀρέξεων καὶ τάσεων.

Ἐνώπιον τοιαύτης καταστάσεως ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον ὀφείλουσι νὰ προσπαθῶσι, δι' ὧν διαθέτουσι μέσων νὰ σταματήσωσι τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ καὶ νὰ θεραπεύσωσι τὸ νοσοῦν μέρος τοῦ κοινωνικοῦ ὄργανοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ διὰ διδασκαλίας ἐντόνου ἢ ὀλεθρίας ἐπίδρασις, ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν νέων καὶ νεανίδων θεάματα ἀνήθικα, εἰς ἃ διακομφοδεῖται ἡ οἰκογενειακὴ τιμὴ, μυκτηρίζεται ἡ ἀγνότης καὶ ἡ παρθενία καὶ χαρακτηρίζεται ὡς ὀπισθοδρομικότης ἢ ἐντιμότης καὶ ἡ χρηστότης τοῦ ἀτόμου. Ὅφειλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γονέων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, διότι ἄκοντες πολλάκις γίνονται πρόξενοι τῆς ἠθικῆς διαστροφῆς τῶν τέκνων των, ὀδηγοῦντες αὐτὰ εἰς θέατρα καὶ κινηματογράφους ἠθικῶς ἐπιληψίμους.

Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξαρθῇ τὸ μέγεθος τῆς εἰς τοὺς νέους προσγινομένης ἠθικῆς διαφθορᾶς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἀντιθρησκου καὶ ἀνηθικοῦ περιεχομένου, ἢ ἠθικῆς βλάβῃ ἢ ἐκ τοιοῦτων ἀναγνωσμάτων, ἐφ' ὧν ἐντρύφα, οὕτως εἰπεῖν, ὁ νέος ἔχει ταῦτα ἐπὶ μακρὸν ἐνώπιόν του, δεόν νὰ παρασταθῇ

δεόντως καὶ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς επικινδυνότης καὶ ἐπιβλαβεστάτη διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Χάρις εἰς τὰ ἀναγνώσματα ταῦτα, δεόν νὰ λεχθῇ, ἡ νεότης μαραίνεται, φθείρεται, ἀποβάλλει τὰ ἰδεώδη, ἅτινα ἐν τῷ παρελθόντι ἐνέπνεον τοῖς μεγαλοουργήσαντας ἡμῶν προγόνους καὶ στερουμένη τοῦ συναισθήματος τῆς ἀλληλεγγύης, τοῦ καρποῦ τούτου τῆς μεγίστης τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τῆς ἀγάπης, καταστὰ εἰς τὴν ἀπαγοίτευσιν, ἀπότοκοι τῆς ὁποίας αἱ ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι, αἵτινες ἐπ' ἐσχάτων τοσοῦτον ὀλεθρίως διὰ τε τὰ κοινωνικὰ καὶ ἐθνικὰ συμφέροντα τῆδε κακείσε τῆς Ἑλλάδος ἐξεδιλόθησαν.

Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ ἀκριβῶς τοῦ επικρατούμενου ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν τούτων ἰδεῶν κινδύνου καθήκον ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένον παντὸς χριστιανοῦ εἶναι νὰ προσπαθῇ ὅπως περιχαρακωθῇ καὶ κατοχυρωθῇ ἡ νεολαία ἀπὸ τοῦ ἠθικοῦ κινδύνου, ὄνπερ γεννώσιν ἢ καὶ ὑπάρχοντα ἀναρριπίζουσι καὶ ἐνδυναμοῦσα καὶ σταθεροποιοῦσα τὰ ἄσπερνα θεάματα, τὰ ἀπρεπῆ ἀκροάματα καὶ τὰ ἀνήθικα ἀναγνώσματα.

Δ.

ΑΝΤΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΙΣ

Εἰς Πρῶτος εὐγενὴς εἶχε παρασυρθῆ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς ἀπιστίας, μὴ γνωρίζων δὲ πόθεν ἔρχεται ποῦ ὑπάγει περιεπάτει μίαν ἡμέραν μελαγχολικῶς καὶ ἀπελπίζουσα εἰς τι ἐξοχικὸν μέρος. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τοῦ μυστηριώδους καὶ σιγηλοῦ περιβάλλοντος καὶ μακρῶν τῆς τύρῃς τῶν πόλεων ἤκουσε μικρὸν παιδίον νὰ φάλλῃ. Ἡ ὕμνωδία τοῦ μικροῦ ἐκείνου παιδιοῦ ἦτις ἦτο λιλαν γλυκεῖα καὶ ἐλκυστικὴ τὸν ἔσυρε ἄκοντα πρὸς τὸ παιδίον καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ πρὸ τοῦ μικροῦ. Ἀλλὰ πρὸς ἐκπλήξιν του ἀντὶ νὰ ἀτενίσῃ πρόσωπον χαρωπὸν ὡς ἀνέμενε εἶδε δάκρυα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μικροῦ. Τὸ τοιοῦτον κάμνει ἐντύπωσιν καὶ ἐρωτᾷ τὸ παιδίον διατὶ κλαεῖ. Τὸ παιδίον τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι κλαεῖ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν του χαρὰν διότι ἀισθάνεται τὸν ἑαυτὸν του ἐξαιρετικῶς εὐτυχῆ τὴν στιγμὴν ταύτην ποῦ διὰ τῆς ψαλμοῦδίας ἐπικοινωνεῖ πρὸς τὸν ὅσον γλυκὸν Ἰησοῦν. Ἡ εὐτυχία μου ἦδη εἶναι ἀπέραντος καὶ δι' αὐτὸ κλαίω ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Λυτρωτὴν μου τοῦ ἀπῆντησεν. Ἀλλὰ τοιαῦτα συναισθήματα ἦσαν τελειῶς ἀγνωστα εἰς τὸν ἀπιστον ἐκεῖνον καὶ δι' αὐτὸ μετ' ἀπορίας ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ ποῦ εἶναι Ἐκεῖνος ποῦ τοῦ χαρίζεται τοῦ μικροῦ τὴν εὐτυχίαν. Ἄφ' οὗ δὲ ἔλαθε τὴν ἀφελῆ καὶ πλήρη πίστεως ἀπάντησιν «εἰς τοὺς οὐρανοὺς», τὸν ἐρωτᾷ πάλιν πῶς ἀπὸ τὸσον ὀψηλὰ ὁ Χριστὸς δύναται νὰ τὸν βοηθῇ! Τότε τὸ παιδίον τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι